

Tobakken, der saa godt som ikke har fundet Omtale her i Tinget. Maa jeg sige, at jeg med stor Interesse og Fornøjelse hørte det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) forleden Dag, lige saa vel som jeg med Fornøjelse hørte Ordforeren, det ærede Medlem for Holbæk (Jøgtmann), den første Dag. Men det skurrede noget i mine Øren, da det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds i sit ellers saa hyppelige Foredrag omtalte Tobak under Lutsusvarer. Hele Kommissionen er jo for Resten enig om at betegne den som en saadan. Hvis der nu kom Forslag om, at vi kunde saa Tolden afføstet paa Kaffe, Ris og Petroleum imod, at vi vilde indføre den paa Tobak, vilde jeg naturligvis følge et almindeligt fornuftigt Standpunkt og sige: Det er mere nødvendige Artikler end Tobak, og som følge deraf stemmer jeg for Tobakstolden. Men man maa ikke se hørt fra, at ved Lutsus forstås noget, som den almindelige Befolkning ikke daglig kan delikateresig med. Nu vil jeg imidlertid spørge enhver: Kan Tobakken betegnes som Lutsus i den Forstand? De kunne se af Toldkommissionens Betænkning og i det hele taget af vore Toldintrader, at der indføres mellem 7 og 8 Millioner Pund Tobak om Aaret, og da velhavende Folk ikke kunne have Fornøjelse af at sidde og ryge Tobak fra Morgen til Aften, er det indlysende, at den store almindelige Befolkning maa tage Del i Forbruget af denne store Masse Tobak. Jeg kan derfor ikke gaa med til, at Tobakken betegnes som Lutsus i al Almindelighed, det er den ikke, ikke i større Udstrækning end f. Eks. Kaffe, i alt Fald ikke synderligt. Det er ret betegnende, at disse to Artikler en Gang have staaet paa samme Forbuds Stadium. Der var strengt Forbud mod at benytte Kaffen, og Tobakken var det endogsaa under Dødsstraf forbudt at benytte. Den blev betegnet som en Gift. Den blev saa til en Lutsus, der kun kunde benyttes af en lille Del af Befolkningen. Nu er den bleven en almindelig Forbrugs- og Nødvendighedsartikel eller under alle Omstændigheder en almindelig Nydelsesartikel. Der er jo en Masse Læger, der ikke mener, at Kaffe er sund, og der er maaste ogsaa en Del, der mener, at Tobak ikke er sund; men hvad Lægerne mene, skulle vi jo ikke rette os efter, vi skulle tage Hensyn til den store Befolknings Mening, og det er vel ogsaa Grunden til, at den gøres til Skatteobjekt. Hvis der kun var saa, der benyttede Tobak, vilde der ikke være Tale om, at man var saa forhøjet paa at gøre den til Skatteobjekt, man fik jo da ikke

noget synderligt ind i Statskassen derved. Tobak er altsaa ikke Lutsus i virkelig Forstand, ikke en af de Varer, der kun nydes og kun kan nydes af det privilegerede Mindretal, fordi det har Raad dertil. Men ved at betegne en Vare, som er bleven almindelig, som Lutsus, forvirrer man Begreberne, og ved at belægge den med høj Toldafgift faar man ikke den store Del af Befolkningen til at tro, at det kun er af Lutsusgenstande, vi skulle svare Skat. Tobakken er i Virkeligheden ingen Lutsus her i Landet, hvor den benyttes i saa stor Udstrækning. Nu er Mindretallet gaaet med til at fordoble Tolden paa Naastoffet, og jeg har jo sagt Dem mit Standpunkt, at skal der endelig være noget, man skal forhøje Tolden paa, er Tobakken naturligvis bedre at vælge end adskilligt andet. Men jeg forstaaer ikke, at det ærede Mindretal samtidig med at fordoble Tolden paa Naastoffet ned sætter Beskyttelsestolden. Ja, hvis det var saaledes, at den i Forvejen havde været for høj; men jeg skal gøre opmærksom paa, at det er den ikke. Med et tidligere afdød Medlem, nemlig Tauber, har jeg konfereret meget om denne Sag, da den var for, mange Aar før jeg blev Medlem af dette Ting. Jeg fik selv den Mand til at erkende, da jeg som Arbejdsrepræsentant henbødte mig til ham her oppe i et Udvalgsværkelse, at efter de Oplysninger, jeg havde givet ham, og som han nærmere vilde undersøge, men som jeg kunde garantere for vare i Overensstemmelse med Sandheden, maatte der ske en Forandring. Altsaa denne Kapacitet paa Toldspørgsmaalets Omraade, som Tauber jo var, har udtalt sig saadan. Nu kan jeg ikke rigtig forstaa, hvad der har bevæget det ærede Mindretal til at gaa med til denne Nedsættelse af Beskyttelse. Jeg har den Opfattelse, at hvis denne Position skal blive staaende, som den er, vil Staten ikke vinde noget derved. Jeg skal sige hvorfor. For det første er det et Sag, der beskæftiger et i Forhold til Landets Størrelse og Indbyggertal ret stort Antal Udøvere. Jeg anslaaer det til mellem 7,000 og 8,000, medens det fra Fabrikanternes Side anslaaes til omtrent 10,000 — vi have ingen absolut Opgørelse —, heri indbefattet alle Arbejderne ved Tobakken, Spindere, Kullere, Tilberedere, Sorterere, og dernæst alle, der ere beskæftigede ved Cigaret- og Cigarfabrikationen og alt, hvad dertil hører. Selv om man tager det mindste af de to Tal, jeg nævne, 7,000, er det altsaa i Forhold til Landet en ret anseelig Arbejdsbefolkning, der enæres derved. Det, der nu efter min Mening vil ske, hvis denne Position bliver staaende, er,